

презъ твърдѣ ясни очила: комуто е чистъ косъмътъ, който не желае да лови риба въ мѫтната вода, който говори и пише отъ искренни подбуждения, то тоя *който* нека се подпише, нека го види и познае всѣки. Отъ какво се бой? Слава богу, върху „Александровската площа“ и при Пловдивската „Джумая“, нѣма издигнати бѣ силки на които да окачватъ ония, що сѫ се исказали явно и открыто.

„Такива сѫ нашите взглядове по отношение къмъ журналистиката и къмъ всички онѣзи, които си служатъ съ това оръжие. Тѣй глѣдаме ний на нея днесъ, когато изново поемаме върху рамената си тежкия, пъ свѣщениния вѣстникарски кръстъ. Макаръ и да сме доста добре познати на бѣлгарската читаща публика, ний все пакъ считаме за длѣжностъ да кажемъ нѣколко думи върху всичко онова, за което ще ратуваме смѣло и открыто въ вѣстника си.

„Споредъ настъ, най-главните и жизненни въпроси, върху които всѣки бѣлгарски вѣстникъ е длѣженъ да бѫде ясенъ и опредѣленъ още отъ първия си брой, сѫ слѣдните:

„I. — За Бѣлгария, ние желаемъ прѣди всичко да си бѫдемъ *наша*, т. е. да си бѫдемъ пълни стопани на нашите огнища. Съ други думи казано, ний желаемъ Бѣлгария да бѫде свободна, независима и съ истинско конституционно управление. А за да цѣвти и вирѣе тази свобода, ние желаемъ отъ душата си такъвъ сѫщо управление и на съсѣдните намъ държавици, надъ които не сме въ исторически претенции да дегемонираме ни най-малко. Ако ние сме добре съ Ромжния, Сърбия, Турция и Гърция, ако народите и въ тия послѣдните страни се ползватъ съ сѫщите права, то ще бѫдемъ осигорени, и отъ приближаванието на руската крѣпка десница, и отъ културъ—трегерството на Австрия. Само на подобна почва ще да можемъ ние да туремъ по скоро основата на бѫдещата *Балканска Конфедерация*, — общо желание и стремление на всички честни и интелигентни правителства и лица. Нека помни всѣки, че ако въ съсѣдната некогашна наша „сестра“ Сърбия имаше свобода, ако тамъ диктуваше народната воля, ако тамъ не се распореждаше, най-послѣ, продадения тиранинъ Миланъ, то не щѣхме да имаме прокламацията отъ 2-ї Ноемврий, не щѣхме да има балкански *еклибръ*, неможеше да бѫде война, война хайдушка, между тия два народа братски и по кръвъ, и по вѣра, и по история, и по география